

[Kofod-Svendsen]

en familie, som vælger, at begge ægtefæller går på halvtidsarbejde, så de selv kan passe deres børn, skal de altså først have en lavere indtægt, og så skal de via den lavere indtægt finansiere de tilbud, som folk med måske en meget højere husstandsindtægt nyder godt af. Denne institutionstækning ønsker vi ikke at fremme fra Kristeligt Folkepartis side. Vi synes, der her er tale om sund privatisering. Det er familien, man styrker, og ikke institutionen. Vi deler ikke fru Bente Junckers opfattelse.

Det er et vigtigt holdningsforslag. Vi ser gerne, at vi kanalisere yderligere midler over til den enkelte familie, så den får maksimal dispositionsfrihed. Vi ønsker også, at man i højere grad kan bruge en institution deltids, og at vi også får bedre mulighed for deltidsarbejde.

Dette forslag er et led i et samlet hele, hvorved vi vil styrke familiens mulighed for selv at varetage børnenes pasning. Det betyder ikke, at vi ikke ønsker, at institutionerne skal være der som et supplement for dem, der ønsker at bruge dem hele tiden. Det vil være fint, men det er den øgede valgmulighed, som vi gerne vil lægge vægt på. Vi tror også, at denne hjælp kan give nogle mulighed for at gå nogle få timer ned i arbejde, hvad mange ønsker. Så jeg er meget glad for, at der er et flertal i Folketinget for dette forslag.

Om man skal uddele en børnecheck eller foretage et fradrag i forbindelse med selvangivelsen, kan man gå ind i nogle hensigtsmæssighedsbetragtninger af. Vi kan diskutere frem og tilbage, hvad der vil være det administrative enkleste. Det interesserer mig ikke i nær samme grad som den ideologiske debat, vi har haft i dag, og som jeg synes har været spændende. Hvor er jeg glad for, at vi med dette forslag er med til at fremme et rigtigt ideologisk skridt.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det er nu meget morsomt, at Kristeligt Folkepartis forslag omhandler en husstandsindkomst, så vidt jeg husker, og jeg var ordfører i sagen, på 400.000–500.000 kr. Kristeligt Folkeparti bør vide, at i Socialudvalget, hvor hr. Kofod-Svendsen er formand, har vi netop fået en undersøgelse, der viser, at det er i den gruppe, nemlig i indkomstgruppen på 400.000–500.000 kr., at børnefamilierne har problemerne, fordi de har de høje boligudgifter. Vi ved, at cirka 90

pct. af disse børnefamilier bor i eget hus. Og så taler hr. Kofod-Svendsen meget om en øvre grænse på 1 mio. kr. – eller hvad?

Når jeg taler om fradrag, mener jeg selvfølgelig også, at man skal sætte en øvre grænse, ligesom man kunne sætte en øvre grænse for, hvem der fik børnechecken – men jeg ved godt, det ikke var intentionerne, da man fik børnechecken i forbindelse med skattereformen – for så kunne et forældrepar med to børn stadig væk blive boende i eget hus. Det var argumentationen fra den daværende skatteminister, da vi lavede skattereformen i 1985.

Jeg vil gerne spørge Kristeligt Folkeparti, der taler om, at nu skal børnene blive derhjemme: Hvor mange børn er egentlig derhjemme? Hvor er det, børnene opholder sig? Det er da i daginstitutionerne. De går da ikke derhjemme mere. Det er helt forfejlet, hvad hr. Kofod-Svendsen siger.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er virkelig spændende at høre, hvor firkantet fru Bente Juncker tænker. Kan man virkelig ikke forestille sig, at man f.eks. kan være hjemme noget af tiden og i institution noget af tiden? Der er ganske mange, der ønsker sig den model. Der er også nogle, der praktiserer den. I al beskedenhed er min kone og jeg begge udarbejdende, men vi har faktisk fire børn og har ikke haft dem i nogen institution, men jeg håber da, at de er nogenlunde sunde børn, selv om de altså ikke har været i institution.

Fru Bente Juncker nævnte nogle navne på højtlønnede, så jeg tillod mig at sætte en høj grænse. Man kunne vel godt have det sådan, at for en lavindkomst var grænsen nede på 25 pct. i institutionsbetaling. Så kunne den gradvis stige, så den blev virkelig høj for de høje indtægter. Det synes jeg var socialt rimeligt. Jeg synes faktisk, det er urimeligt, at en lavindkomstgruppe skal betale så meget for en institutionsplads. Hvorfor ikke lade de velbøjede finansiere lidt af det?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg må altså sige til hr. Kofod-Svendsen, at med de 1.000 kr. om året, som de 0-3-årige får, kan man altså ikke købe mange fritimer på ar-